

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Kaniové a soudců Ivo Pospíšila a Michala Bobka v právní věci žalobce: **K. V.**, zastoupen JUDr. Emilem Flegelem, advokátem se sídlem K Chaloupkám 2, Praha 10, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 4. 2023, č. j. 051250/2023/KUSK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 21. 9. 2023, č. j. 56 A 10/2023 - 40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalobce byl rozhodnutím Městského úřadu Český Brod ze dne 17. 1. 2023, č. j. MUCB 3547/2023 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), shledán vinným ze spáchání přestupků podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů.

[2] Žalobce se proti prvostupňovému rozhodnutí odvolal. Žalovaný odvolání shora označeným rozhodnutím zamítl pro opožděnost.

[3] Žalobce se proti rozhodnutí žalovaného bránil žalobou podanou ke Krajskému soudu v Praze (dále jen „krajský soud“); měl za to, že byl provozovatelem poštovních služeb – Českou poštou, s. p. (dále „pošta“) poučen (opakovanou výzvou k převzetí zásilky) o tom, že zásilka obsahující prvostupňové rozhodnutí u něj byla uložena dne 23. 1. 2023, a proto mu rozhodnutí mělo být doručeno fikcí dne 2. 2. 2023. Lhůta k podání odvolání mu proto měla uplynout dne 17. 2. 2023, a nikoliv dne 14. 2. 2023, jak tvrdí žalovaný. Ten totiž při svém posouzení vycházel z předpokladu, že poštovní doručovatelka provedla pokus

o doručení písemnosti žalobci dne 19. 1. 2023 a zásilku následně uložila na příslušné pobočce pošty s možným vyzvednutím od 20. 1. 2023 (tento den je tak rozhodný pro běh lhůty), fikce doručení nastala dne 30. 1. 2023 a zákonná lhůta k podání odvolání skončila 14. 2. 2023 a rozhodnutí dne 15. 2. 2023 nabylo právní moci.

[4] S posouzením žalovaného se krajský soud plně ztotožnil a uvedl, že žalobce nikdy nezpochybňoval údaje uvedené na doručence připojené k prvostupňovému rozhodnutí, která je součástí správního spisu; namítal pouze, že se řídil údaji uvedenými v opakované výzvě k vyzvednutí zásilky, která ale dle soudu nemá na běh lhůty vliv, a žalobu zamítl.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[5] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a navrhl, aby jej Nejvyšší správní soud zrušil.

[6] Stěžovatel trvá na tom, že doručenkou nikdy neviděl, a proto mu její obsah není znám, krajský soud se dle něj nevypořádal s tím, že může obsahovat chybné údaje namísto toho, aby pouze konstatoval, že chybné bylo datum opakované výzvy k vyzvednutí zásilky. Současně uvedl, že na poučení adresáta není uvedeno žádné datum, a proto nemůže dojít k fikci doručení.

[7] Konečně uvedl, že rozhodnutí krajského soudu je nepřezkoumatelné, neboť soud nereagoval na jeho výzvu k vyžádání si důkazu kopie výzvy k vyzvednutí zásilky, i když stěžovateli kladl k tíži, že sám výzvu nepředložil.

[8] Ke kasační stížnosti se vyjádřil žalovaný, který uvedl, že oblast odpovědnosti za přestupky je dostatečně vysvětlena judikaturou Nejvyššího správního soudu a věc nepřesahuje vlastní zájmy natolik, aby se jí měl soud věcně zabývat. Současně uvedl, že stěžovatel pouze opakuje již vznesené námitky.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Kasační stížnost je přípustná.

[10] Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, a proto je v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního kasační soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS., v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. O přijatelnou kasační stížnost se dle citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: 1. kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; 2. kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3. kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; 4. pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo

pokračování

mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Stěžovatel žádný důvod přijatelnosti kasační stížnosti neuvedl a Nejvyšší správní soud ani žádný z těchto důvodů neshledal.

[11] Ve věci stěžovatele však ani jedna z těchto podmínek naplněna není, soud neshledal důvody pro její přijetí k meritornímu posouzení, a proto ji odmítl jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s.

[12] Rozsudek krajského soudu je přezkoumatelný a náležitě odůvodněný (srov. rozsudky ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, č. 244/2004 Sb. NSS nebo ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52), přičemž závěry v něm obsažené se nikterak nevymykají z ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu. Jedinou námitku, kterou stěžovatel vznáší, je pochybení krajského soudu při hodnocení aplikace fikce doručení zásilky. Tu lze podřadit pod důvod přijatelnosti kasační stížnosti, který spočívá v zásadním pochybení krajského soudu; tuto vadu rozsudku Nejvyšší správní soud však neshledal. Krajský soud naopak postupoval zcela v souladu s níže rekapitulovanou judikaturou kasačního soudu.

[13] Podmínky fikce náhradního doručení shrnul rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 20. 12. 2016, č. j. 3 As 241/2014 - 41, č. 3524/2017 Sb. NSS. Jsou jimi (i) doručování na správnou adresu, (ii) výzva adresátovi k vyzvednutí písemnosti včetně řádného poučení a (iii) marné uplynutí 10denní úložní doby, tedy nevyzvednutí doručované písemnosti na příslušné poště (srov. dále také rozsudek kasačního soudu ze dne 21. 9. 2021, č. j. 10 As 423/2019 - 82). Pokud by společně s výzvou k vyzvednutí zásilky (tj. tiskopisem „Výzva k vyzvednutí zásilky/Potvrzení o převzetí zásilky“) nebylo v domovní schránce adresáta zanecháno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky, nemohlo by být rozhodnutí doručeno zákonem stanoveným způsobem, a nemohla by tak ani nastat fikce jeho doručení (srov. k obsahově obdobné úpravě v daňovém řízení rozsudky kasačního soudu ze dne 14. 4. 2014, č. j. 2 Afs 69/2012 - 124, a ze dne 26. 11. 2020, č. j. 6 Afs 231/2020 - 44). Dodání poučení však stěžovatel nerozporuje.

[14] Údaje vyplněné na dokladu o doručení písemnosti jistě může adresát (stěžovatel) zpochybňovat. Musí ovšem nejprve sám unést břemeno tvrzení a předložit taková skutková tvrzení, která vytvářejí věrohodnou verzi reality, podle níž údaje nemohou odpovídat skutečnosti (srov. například rozsudky kasačního soudu ze dne 29. 11. 2007, č. j. 1 Afs 7/2007 - 169, ze dne 25. 5. 2016, č. j. 3 Azs 207/2015 - 49, ze dne 16. 2. 2017, č. j. 9 As 103/2016 - 35, či ze dne 22. 11. 2019, č. j. 3 Ads 205/2018 - 21).

IV. Závěr a náklady řízení

[15] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Soud o nákladech nerozhodoval podle § 60 odst. 3 s. ř. s., přestože kasační stížnost odmítl, a to s ohledem na závěry usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS (srov. obdobně usnesení ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28). Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. ledna 2024

Lenka Kaniová
předsedkyně senátu